

SLŪJBA SFÂNTŪLVI
HYCENIC IŪSTIN
MARTIRŪL ȘI
FILOSOFŪL

VEČERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă:
Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne strigat-am..., se pun
stihurile pe 8: 3 ale Praznicului și 5
ale Sfântului. Iar, de nu suntem în
Praznic, se cântă numai ale Sfântului
repetând pe primele două.

Glasul 1:

Podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

u harul Crucii, slăvite,
întru credință răbdând
mucenicească moarte,
biruit-ai vrăjmașul și
slava Lui Hristos,
Iustine, pe drept moștenit-ai,
viteazule; ci mântuire solește
celor ce săvârșesc cu căldură
pomenirea ta.

Eu îndrăznire, prin chinuri,
ca un viteaz mucenic,
tiraniceasca dogmă ai călcat-o,

Iustine; ci mare îndrăznire,
Sfinte, luând către Domnul
Puterilor, către Acela te roagă
neîncetat pentru cei ce te cinstim
cu cântări.

De nezidita lumină a
ziditoarei Treimi, prin ațintirea
minții desfătându-te, Sfinte, pe
Domnul, fericite, roagă-L mereu
pentru cei ce te laudă și
scânteierea aceea a o vedea
mijlocește-le, rugămu-te.

Glasul al 2-lea:

Podobie: *Când de pe lemn...*

Când gerul necunoștinței prin
supărările vrăjmașului,
stăpânea toată făptura și se
cinstea mulțimea idolilor; atunci
voi, măriților Mucenici, cu
inimă sânguitoare și cu căldura
dumnezeieștii credințe, l-ați
oprit pe el, vărsându-vă sângele,
pentru dragostea Celui ce Și-a

vărsat arătat, sângele Său pe Cruce.

Peon, pătimitorul cel viteaz, Valerian și Hariton, și Harita, împreună cu dânsul și dumnezeiescul Iustin, și Evelpist, și Ierax, măritul, vopsindu-și veșmântul dumnezeiesc din sângiurile lor și împodobindu-se, stau în ceruri împreună cu îngerii, înaintea Stăpânului Hristos, Împăratul tuturor.

Când cu dumnezeiasca insuflete, ați alergat către nevoințele cele mai presus de fire, lepădându-vă de trupul cel stricăcios; atunci întărindu-vă cu puterea Celui Atotputernic, nu v-ați înspăimântat de foc, nici de săbiile cele ascuțite. Pentru aceasta, plecându-vă grumajii la Dumnezeu, cu veselie ați primit fericitul sfârșit.

Slavă...,

Glasul 1

Veniți ucenicii Cuvântului și ai înțelepciunii în cântări să laudăm pe cel cu adevărat iubitor al înțelepciunii și al Cuvântului, pe Mucenicul Iustin; și dimpreună cu el pe vitejii săi împreună biruitori, ca pe unii ce au lepădat ca deșartă legătura cu cele de aici și ale fapturilor rosturi întru Dumnezeu le-au tâlcuit prin

cuvântul Crucii; că pentru Hristos luând mucenie și cununa nestricăciunii dobândindu-o, solitori nezăbavnici îi avem pe aceștia în împărăția Cerurilor.

Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei de Dumnezeu – Dogmatica**

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, care din oameni a răsărit și pe Stăpânul L-a născut, ușa cea cerească, lauda celor fără de trup și podoaba credincioșilor, pe Maria Fecioara să o laudăm. Că aceasta s-a arătat cer și Biserică a Dumnezeirii; aceasta, peretele cel din mijloc al vrajbei surpându-l, pace a adus și împărăția a deschis. Deci, pe aceasta având-o întărire a credinței, apărător avem pe Domnul, Cel ce S-a născut dintr-însa. Îndrăznească, dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu. Că Acesta va birui pe vrăjmași, ca un atotputernic.

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMILE:

Din Poorocia lui Isaia, citire:

(43: 9-14)

Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și

ne-au făcut proorocii? Să-și aducă martorii și să dovedească, să audă toți și să zică: «Adevărat! Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul, «și Sluga pe care am ales-o. Ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am vestit. Cel ce am izbăvit și Cel ce am prezis și nu sunt străin la voi. Voi sunteți martorii Mei», zice Domnul. «Eu sunt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica?» Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:
(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedeapsă și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scântele pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege

adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:
(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavăză bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la

Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

LĂ LITIE

Glasul 1

Lepădând filosofia stricăcioasă ca un vânător, prin teologia vie a Crucii, iubirea ta către Mântuitorul ai pecetluit-o prin sânge, fericite Iustin. Pentru aceea, te-ai încununat ca un biruator, dobândindu-ți dorierea. Si acum te bucuri fiind neîncetat în cele ce înțelepțește le-ai cercetat. Pentru aceea, nu ne trece cu vederea, rugămu-te, pe noi, cei ce săvârșim pomenirea ta.

Bucură-te veselindu-te luminat, de trei ori fericite Iustin, că pe Cel pe care L-ai propovăduit, pe Dumnezeu, întru slavă îl vezi neîncetat în ceruri. S-au astupat spurcatele glasuri deșarte ale înțelepciunii nebunești prin sfârșitul tău mucenicesc. Pentru aceea cu același nume ai fost îndreptat prin vărsarea sângelui tău și te rogi neîncetat pentru cei ce te laudă.

Slavă..., **glasul al 5-lea:**

Cel ce a ales calea vieții, taina Crucii, astăzi s-a făcut moștenitor împărăției Cerurilor, cununa muceniei luând. Că pe Care L-a

propovăduit Fiu al Tatălui, prin cercare L-a cunoscut acum că este partea celor mântuiți. Căruia se și roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei**

Fericimu-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și te mărim credincioșii după datorie, pe tine cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STHOANĂ

Glasul al 4-lea:

Podobie *Ca pe un viteaz între mucenici...*

Întâiul filosof al Stăpânului, gură bine grăitoare, vestitorul întrupării, trâmbița dumnezeirii, crainicul mântuirii, trimis al harului te cunoastem, preaînțelepte Iustin. Pentru aceasta, astăzi săvârșind sfântă pomenirea ta, te rugăm mijlocește către Domnul pentru noi.

Stih: *Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul, cel din Liban, se va înmulți (Psalm 91, 12).*

Ăi risipit întunecata negură a lipsirii de Dumnezeu și pe Hristos L-ai propovăduit Domn al tuturor; nebuneasca

închinare la idoli ai lepădat-o, ucenice al adevărului, preaînțelepte Iustin și i-ai înnoit pe cei mai-nainte împovărați în cumpăna păcatului înfricoșător, vestitorule al lui Hristos.

Stih : *Înstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Psalm 115, 6).*

Înțelepciunea lui Dumnezeu ai iubit-o ca pe cea dreaptă și înțelept aflat-ai neguțătoria, dreptule, care te-a dus la mântuire și în slava veșnică, dăruindu-i Bisericii ucenicia pe viață la picioarele lui Hristos; de unde întâi tu potolituți-ai setea și multora te-ai arătat apoi fântână care izvorăște viață.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Hărgăritarul de mult preț aflându-l, iubitorule de Dumnezeu, Iustin, ai vândut toată pierzătoarea înțelepciune și spre desfătarea de taină, în urma Domnului, cu însetare ai alergat; și prin unire luminându-te, a doua lumină te-ai arătat, călăuzitoare spre mântuire. Pentru aceasta, lăudându-te cu doxologie, de Hristos iubitorule și încununată Mucenice, mijlocește, rugămu-te, ca și noi, pe Cel dorit dobândindu-L, pe Cuvântul să-L slăvim.

Și acum..., **a Praznicului sau a Născătoarei**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Apostolii și cu toți Sfinții, să se miluiască sufletele noastre.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru...,

La binecuvântarea pâinilor cântăm troparul sfântului mucenic de două ori, apoi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te..., o dată.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Înțelepciunea omenească având-o, pe Cea cerească ai primit-o, slăvite; și împotrivindu-te păgânilor, ca un viteaz, și Cuvântul Tatălui mărturisindu-L prin sânge, cetelor mucenicești te-ai alăturat, Iustine; cu care roagă-L pururi pe Hristos să-i mântuiască pe cei ce te laudă.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., al Sfântului, Și acum..., al Praznicului.

Dacă suntem în postul Sfinților Apostoli, se cântă troparul Sfântului (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu-al Învierii pe glasul troparului Sfântului.

**După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul 1:**

Podobie: *Mormântul Tău,
Mântuitorule...*

ui Hristos urmându-L, Iustin într-o tot fericite, har îmbelșugat de la El adunat-ai și te-ai arătat fântână de Dumnezeu săpată, dătătoare de apele credinței, prin cuvintele tale de Dumnezeu iubitoare adăpând toate vlăstarele cinstitei Biserici; pentru aceasta te slăvim.

Slavă... Și acum..., **a Praznicului iar de va fi post, a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:**

Marie, ceea ce ai născut pe Stăpânul, ridică-ne pe noi din cumplita cădere în prăpastia grijilor și a nevoilor, și a deznădăjduirilor, că greșităilor le ești liman de scăpare și ajuți pe

toți, și mijlocești cu putere mereu pentru robii tăi.

După a doua catismă, sedealna a doua,

Glasul al 3-lea:

Podobie: *Pentru mărturisirea...,*

Dumnezeiască trâmbiță te-a câștigat Biserica, dumnezeiasca dogmă a înomenirii Mântuitorului pe toți învățându-i, iar cu vărsarea cinstului tău sânge, te-a rânduit în neamul celor întâi născuți. Pentru aceasta toți cinstind pomenirea ta, strigăm către tine: nu uita, Iustine, pe robii tăi.

Slavă... Și acum..., **a Praznicului iar de va fi post, a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:**

Minune prea mare Maică Fecioară cum ai ținut în brațele tale pe Cel ce ține toate cu palma și cum ai hrănit cu lapte pe Dătătorul de hrană și Ziditorul făpturii, Preacurată Fecioară, roagă-L neîncetat pe Acesta să ne dăruiască mare milă.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih 1: *Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte (Psalm 45, 1).*

Mărimu-te pe tine, Mucenice Iustine, de înțelepciune iubitorule și cinstim sfântă pomenirea ta mărturisitorule al credinței.

Stih 2: *Lărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului (Psalm 78, 3).*

Stih 3: *Că pentru Tine suntem uciși toată ziua (Psalm 43, 24).*

Stih 4: *Socotiți am fost ca niște oi de junghiere (Psalm 43, 24).*

Veniți, toți credincioșii, în cântări să laudăm pe Iustin înțeleptul zicând: pe întărirea Bisericii.

Stih 5: *Trecut-am prin foc și prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă (Psalm 65, 11).*

Stih 6: *Prin sfinții care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale (Psalm 15, 3).*

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna.
glasul al 4-lea:

Podobia: Arătatu-Te-ai astăzi...,

Slăvim astăzi în cântări de

Dumnezeu iubitoare, pe Iustin Mucenicul, pe cel ce pentru iubirea lui Hristos, înțelepciunea Crucii a ales, ca să dobândească comorile harului.

Slavă... Și acum..., a Praznicului iar de va fi post, a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Moise te-a văzut, Fecioară, rug purtător de foc care ai purtat Focul ce luminează sufletele noastre și nu te-ai ars, Preacurată, ci mai vârtos te-ai umplut de roua harului.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul, cel din Liban, se va înmulți (Ps. 91, 12).

Stih: *Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori (Ps. 91, 13).*

Toată suflarea...

Evangelhia de la Luca (21: 12-19): *Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziți-vă de oameni... (caută marți în Săptămâna a 29-a după Rusalii).*

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile
Filosofului Tău, Milostive,
curățește mulțimea păcatelor
noastre.

Și acum..., același glas:

Pentru rugăciunile
Născătoarei de Dumnezeu,
Milostive, curățește mulțimea
păcatelor noastre.

Stih: *Înălțuiește-ne, Dumnezeule, după
mare mila Ta și după mulțimea
îndurărilor Tale curățește fărădelegile
noastre (Ps. 50, 1-2).*

Și idiomela,
glasul al 6-lea:

Pomenirea Filosofului și
Mucenicului Iustin cu bucurie
astăzi prăznuindu-o, iubitorii
dumnezeieștilor sale cuvinte, cu
dor să zicem: vino, slujitorule de
Hristos ascultător, și te bucură,
luând răsplătirile ostinelilor
tale: în locul cuvântului trecător
pe însuși Cuvântul Tatălui, în
locul înțelepciunii pieritoare, pe
însăși înțelepciunea, pe
Dumnezeu și Omul, și în locul
sângelui vărsat, cununa
nesticată a Mucenicilor.
Așadar, bucură-te și te roagă
pentru sufletele noastre.

CANOANELE

**Canonul Praznicului, cu irmosul pe 8
și canonul sfântului, pe 4.**

*Iar dacă va fi post canonul
Născătoarei de Dumnezeu de la
Paraclis, pe 8 și canonul sfântului cu
irmosul pe 6.*

CANONUL Sfinților
Cântarea I,
glasul al 2-lea:
Irmosul:

Veniți popoarelor să cântăm
«cântare lui Hristos Dumnezeu,
«Celui ce a despărțit marea și a
«trecut pe poporul, pe care l-a
«izbăvit din robia egiptenilor, că
«S-a preaslăvit».

Fiind împodobiți cu lumini
mucenicești, Mucenicilor, stați
înaintea divanului celui curat al
Stăpânului tuturor, dându-ne
nouă dezlegare păcatelor.

Bine-credincioșii apărători ai
adevărului, nevoindu-se
înaintea divanului celui tiranic,
cu un gând au surpat
înșelăciunea lui Veliar, prin
puterea Duhului.

Slavă...

Bine-credincioșii, marii
Mucenici, prin chinuri, prin
bătăi și prin supărări, au
câștigat împărăția lui Hristos, în
care viețuiesc acum, purtând
cununi.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cel ce ești bogat în milă, vrând să mântuiești zidirea mâinilor Tale, Te-ai sălășluit în pânțele Fecioarei celei neispitite de bărbat și o ai arătat pe dânsa apărătoarea noastră.

Cântarea a 3-a:

Irmos: *Întărește-ne pe noi întru Tine...*

Ăvând, Iustine, în inima ta pe Hristos întărire, vitejește ai stat împotriva judecătorului celui fără de lege, care îți poruncea să faci cele fără de lege.

Ceată luminată de Dumnezeu, ostași de Dumnezeu aleși, popor sfânt al Sfinților Mucenici, adunându-vă acum, ați biruit cu trupul pe vrăjmașii cei fără de trup.

Slavă...

Mucenicii cei mari la suflet, dându-și trupurile la chinuri, se veseleau, văzând mai înainte desfătarea cea veșnică, slava și strălucirea cea viitoare.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Fără de sămânță ai zămislit în pânțele pe Dumnezeu, și în chip de negrăit L-ai născut întrupat, pe Acela la Care nici nu

îndrăznesc a privi puterile cerurilor, pururea Fecioară.

Irmosul:

Întărește-ne pe noi intru Tine, «Doamne, Cel ce prin lemn ai «omorât păcatul, și frica Ta o «sădește în inimile noastre, ale «celor ce Te lăudăm pe Tine».

Dacă suntem în timpul Praznicului, se pune aici Condacul Sfântului.

Dacă suntem în perioada Octoihului, se pune:

S E D E A L N A Mucenicilor
glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul cel împreună...*

Iustin, Hariton, Peon și Evelpist, Harita și Ierax, și Valerian, luminătorii cei luminoși, care luminează marginile pământului cu luminile pătimirii lor, să fie lăudați de toți cu glas mare, pentru că se roagă Lui Hristos să ne mântuim noi.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului.**
Iar de va fi în post, a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Înfrișătoarea minune a zămisirii și chipul cel de negrăit al nașterii, întru tine s-a cunoscut cu adevărat, o, pururea Fecioară; îmi înspăimântează mintea și-mi

înfricoșează gândul, Născătoare de Dumnezeu, slava ta cea tinsă tuturor, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită, toată rătăcirea idolească s-a pierdut, și puterea demonilor s-a călcat. Pentru aceasta, noi credincioșii, după datorie, totdeauna te laudăm și te binecuvântăm, și Născătoare de Dumnezeu cu adevărat mărturisindu-te, te mărim.

**Cântarea a 4-a:
Irmosul:**

Auzit-am, Doamne, auzul «rânduiei Tale și Te-am «preaslăvit pe Tine, Unule, «Iubitorule de oameni».

De pătimirile lui Iustin și ale lui Hariton, și ale Haritei, și ale lui Peon, s-au înspăimântat cetele îngerilor.

Trupurile, care erau zdruncinate cu chinurile, aduceau vitejilor dumnezeiasca fericire.

Slavă...

Stăpânitorii întunericului s-au înspăimântat de bărbăția lui Evelpist și a lui Ierax, a Mucenicilor celor nebiruiți.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Rugămu-te, Preacurată, ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu fără de sămânță, să te rogi pururea pentru robii tăi.

**Cântarea a 5-a:
Irmosul:**

Dătătorule de lumină și «Făcătorule al veacurilor, «Doamne, întru lumina «poruncilor Tale povățuiește-ne «pe noi, că afară de Tine pe alt «Dumnezeu nu știm».

Implându-te de dumnezeiescul Duh, ai înecat duhurile viclenirii celei rele în pâraiele sângiurilor tale, Iustine, foarte tare pătimind, fericite Mucenice.

Cea cu numele de dar s-a făcut plină de har dumnezeiesc, și uitându-și neputința femeiască, cu adevărat a pățimit după lege și s-a învrednicit de slavă.

Slavă...

Fiindu-ți sufletul plin de har, prin mărturisiri, Sfințite, ai stins răutatea vrăjmașului celui din vechime, pătimitorule Hariton, podoaba cea cinstită a dumnezeieștilor purtători de chinuri.

Și acum..., **a Născătoarei de
Dumnezeu:**

Tie, celeia ce ai născut pe Hristos, Ziditorul a toată lumea, strigăm: Bucură-te, Preacurată; bucură-te, ceea ce ne-ai răsărit nouă lumina; bucură-te, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput.

Cântarea a 6-a:

Irmos: De adâncul greșelilor...

Primind chemare din cer, asemenea dumnezeiescului Pavel, și alergând călătoria cea dreaptă, foarte bine ai săvârșit nevointele mucenicii, de Dumnezeu înțelepțite.

Trecut-ați noianul neviforât al chinurilor prin ocârmuire dumnezeiască, și ați ajuns către limanul cel lin al împărăției lui Hristos, Mucenicilor.

Slavă...

Ca niște stele nerătăcite luminând la întărirea cea cinstită a Bisericii, luminați toată lumea cu strălucirile patimilor.

Și acum..., **a Născătoarei de
Dumnezeu:**

Heispită de bărbat ai născut, Fecioară, și în veac petreci, Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate ale Fiului și Dumnezeului tău.

Irmosul:

De adâncul greșelilor fiind «înconjurat, chem adâncul «milostivirii Tale cel neurmat: «Din stricăciune, Dumnezeule, «scoate-mă».

Dacă suntem în timpul Praznicului, se pun aici Condacul și Icosul Praznicului.

Dacă suntem în perioada Octoihului, se pune:

CONDACUL Mucenicului,
glasul al 2-lea:

Cu înțelepciunea dumnezeieștilor tale cuvinte, Iustine, toată Biserica lui Dumnezeu înfrumusețându-se, prin strălucirea vieții luminezi lumea. Iar pentru vărsarea sângelui primind cunună, și înaintea lui Hristos stând împreună cu îngerii, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

ALT CONDAC
glasul al 2-lea:

Pe adevăratul propovăduitor al cinstirii de Dumnezeu și alesul ritor al tainelor, pe Iustin, iubitorul de înțelepciune, cu laude să-l cinstim; căci cu puterea înțelepciunii și a harului a vestit cuvântul credinței, tuturor mijlocind dumnezeiasca iertare.

SINAXAR

În această lună, în ziua întâi, facem pomenirea Sfântului Mucenic Iustin Martirul și Filozoful.

Sfântul Mucenic Iustin, Filosoful, a trăit în secolul al II-lea, în timpul persecuțiilor îndreptate împotriva creștinilor. Data nașterii și cea a adormirii sale nu se cunosc. Se crede că s-a născut între anii 100 și 114 d. Hr. și că s-a săvârșit între anii 162-168. Cele mai multe informații despre viața lui provin din propriile sale scrieri. S-a născut în Palestina, în cetatea Flavia Neapolis (cunoscută sub numele Sichem în Vechiul Testament, iar în prezent ca Nablus). Sfântul Iustin, samaritean de origine, a crescut într-o familie bogată, păgână (tatăl său, Priscus, și bunicul său, Baccheios, fiind de origine greacă sau romană). Însetat după adevăr, după cunoaștere, Iustin nu era mulțumit cu starea aceasta. Simțea că se află pe un drum greșit, nu găsea finalitatea efortului său moral și de aceea a început să caute răspunsuri legate de existența pământească și de rostul omului. A alergat la filosofii timpului, însă n-a găsit împlinire pentru sufletul lui. A făcut studii de filosofie în mai multe școli, între care cele din Alexandria și Efes. A călătorit mult, stabilindu-se în cele din urmă la Roma. Inițial, studiile sale l-au făcut să încline spre stoicism, apoi spre doctrina pitagoreică și spre platonism, înainte de a începe să fie interesat de creștinism – în perioada petrecută la Efes.

El își povestește convertirea ca pe o experiență greu de înțeles: pe când se plimba pe malul mării, lângă el a apărut un bătrân, care îl îndemna la rugăciune și dragoste de Dumnezeu, ca mai apoi să ajungă la cunoștința profundă a tainelor Dumnezeirii. Cuvintele bătrânului îi arătau că prin venirea lui Iisus se împlineau făgăduințele făcute de Dumnezeu profeților din neamul evreiesc, iar credința în El era singura filosofie adevărată. În urma acestei discuții mărturisește: *„Iar mie mi s-a aprins deodată un foc în suflet și m-a cuprins o mare dragoste de profeți, ca și de bărbații aceia care au fost prietenii lui Hristos. Și, gândindu-mă la cuvintele lui, găseam că aceasta este singura filosofie sigură și aducătoare de folos. În felul acesta și pentru aceasta sunt filosof”* (Dialog cu iudeul Trifon, VIII, 1, p.130). Plecând de la faptul că termenul de filosofie se traduce prin iubire de înțelepciune, filosoful creștin este cel iubitor de Hristos. Cu sufletul aprins de dragostea pentru profeți și pentru prietenii lui Hristos, în urma lecturii Sfintei Scripturi, totodată impresionat și de statornicia în credință a mucenicilor creștini, Iustin, s-a botezat și a devenit creștin în preajma anului 130. Nu un simplu creștin, ci unul mărturisitor care a călătorit și a scris mult pentru apărarea religiei adevărate creștine. A scris destoinic și cu multă simplitate învățătura cea adevărată și sănătoasă - Cuvântul lui Dumnezeu, sprijinind pe frații creștini atât prin faptă, cât și prin

cuvânt, fiind un mare apărător al Creștinismului în fața păgânilor.

Ca cel care a îndrăgit studiul filosofiei, el înțelegea creștinismul drept credința care desăvârșește filosofiiile păgâne.

După ce a devenit creștin, a plecat la Efes, unde a avut loc dialogul cu iudeul Tryfon. Apoi a ajuns la Roma, pe timpul cârmuirii împăratului Antonin, unde a deschis prima școală filosofică în care se preda credința creștină. Aici, în anul 155, a dat împăratului Antonin o apologie în scris împotriva rătăcirii idolilor, dezvinovățitoare pentru credința în Hristos, în care pe una, adică credința creștinilor, o adeverea și o întărea, iar pe cealaltă, adică înșelăciunea idolească, o supunea cu dovediri din Scripturi.

Mai târziu, în anul 161, pe vremea împăratului Marcus Aurelius, el a scris o a doua Apologie, adresată de această dată Senatului Roman, în care vorbea despre frumusețea religiei creștine și cerea stăruitor încetarea persecuțiilor.

Prin vorbele și faptele Sfântului Iustin, care avea Har de la Dumnezeu, și cu ajutorul celorlalți creștini ce aveau o viață îngerească, superioritatea Creștinismului era imediat scoasă la lumină.

A purtat discuții cu toți filosofii păgâni ai timpului, care nu i-au putut rezista și care nu aveau dovezi temeinice pentru a-l contrazice pe Iustin.

Astfel, în preajma anului 165, din cauza răutății filosofilor păgâni zdrobiți în discursuri și, mai ales, pentru că îl înfruntase și-l învinsese

pe filosoful Crescent într-o serie de dezbateri la Roma, Iustin, a fost condamnat la moartea prin decapitare, fiind chinuit mai înainte cu multe chinuri, împreună cu șase dintre însoțitorii lui: Hariton, fecioara Harita, Evelpist, Peon, Ierax și Valerian.

Sfântul Iustin, Martirul și Filosoful, a reușit să creeze o punte solidă de legătură între credința creștină și filosofia lumii, fiind cununa apologetilor, adică a apărătorilor învățăturii creștine din secolul al II-lea.

Pentru viața lui curată și fără prihană, ajungând la fapta bună cea desăvârșită, și ajungând plin de toată înțelepciunea, și dumnezeiască și omenească, a lăsat pentru toți credincioșii scrieri pline de toată înțelepciunea și folosul duhovnicesc. Martir al lui Hristos și Filosof neîntrecut al Creștinismului, Sfântul Iustin este sărbătorit de Biserica Ortodoxă în fiecare an la data de 1 Iunie.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Chipul cel de aur în câmpul
«Deira fiind cinstit, cei trei tineri
«au defăimat porunca cea fără
«de Dumnezeu, și fiind aruncați
«în mijlocul focului, răcorindu-
«se, au cântat: Bine ești

«cuvântat, Dumnezeuul Părinților noștri».

Țscând adâncimea înșelăciunii cu râul sângiurilor, ați izvorât, Mucenicilor, izvoare de minuni, cu care stingeți jăratecul patimilor celor rele, a celor ce totdeauna strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Cu înțelepciunea lui Dumnezeu fiind împodobit înțeleptul Iustin, filozofia elinilor prin dar o a dovedit ca nebunie, plecând pe aceia să se închine Treimii, cu dreaptă credință strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul Părinților noștri.

Slavă...

Cu focul dumnezeieștii dragoste vitejește ați ars, înțelepților, materia răutății, și ca niște luminători strălucind, ați luminat inimile tuturor celor ce cu credință strigă: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul Părinților noștri.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Pe tine te-a văzut mai înainte Moise în muntele Sinai rug arzând, Preacurată, care ai purtat fără de ardere strălucirea cea de nesuferit a Ființei celei negrăite, din Care unul din

sfintele Ipostasuri S-a împreunat cu trupul omenesc.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât...

Purtătorilor de chinuri ai Domnului, cu tărie fiind lămuriți ca într-un cuptor, cu focul chinurilor, dumnezeiește ați strălucit cu adevărat mai mult decât aurul, strigând și lăudând pe Hristos în veci.

Împreună cu Iustin cel înțelept, să fie lăudați Harita, Peon, Hariton și marele Ierax, împreună cu Valerian, cei ce prin pătimiri au nimicit înșelăciunea, și s-au împreunat cu cetele îngerilor.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Șârguindu-vă către viața cea veșnică, înțelepților, vitejește v-ați plecat cu toții grumajii la sabie, întru unirea sufletului, Mucenicilor, aducându-vă ca niște jertfe lui Dumnezeu.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Purtând în pântec pe Hristos, Mirul cel deșertat pentru noi, bine ai înmiresmat lumea cu miresme insuflate de Dumnezeu. Pentru aceea,

strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, și-L preaînălțăm pe Hristos întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și prea- înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a «pogorât în cuptorul cel cu foc la «tinerii evrei și văpaia în rouă o «a prefăcut, ca pe Domnul «lăudați-L, lucrurile, și-L «preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul...

Luminându-vă cu slava dumnezeiască, ați topit gerul înșelăciunii, vitejilor pătimitori, și făcându-vă părtași Patimilor celor sfinte ale Celui ce a luat trup pentru noi, împreună cu Dânsul vă veseliți în ceruri, în veci.

Cu adevărat s-au mirat îngerii de înțelepciunea lui Iustin, de bărbăția Haritei, de îndrăzneala lui Hariton, de luptele cele vitejești ale lui Peon și ale lui Ierax, și de răbdarea cea multă a lui Valerian, față de chinuri.

Slavă...

Ca pe un car dumnezeiesc suindu-vă strălucit peste

sângiurile voastre, cu bucurie v-ați suit la ceruri și ați luat din mâna, cea purtătoare de viață, cununile biruinței, neîncetat rugându-vă pentru noi, înțelepților.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Fiul, Cel mai înainte de toți vecii, Cel fără de început cu Tatăl, întrupându-Se din preacurate sângiurile tale, ca soarele S-a arătat nouă, Maică Preacurată nenuntită, și gonind întunericul, a luminat toată lumea.

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul cel «din Dumnezeu, Care cu «negrăită înțelepciune a venit să «înnoiască pe Adam cel căzut «rău, prin mâncare, întru «stricăciune, din Sfânta «Fecioară în chip de negrăit «întrupându-Se pentru noi «credincioșii, cu un gând în «laude îl slăvim».

LUMINÂNDA

Mucenicilor, glasul al 2-lea:

Podobie: Ucenicii văzându-Te...

Cetele cerești și mulțimile oamenilor s-au înspăimântat de nevoințele lui Iustin, Hariton, Evelpist, și ale fecioarei Harita,

ale lui Ierax, Valerian și Peon, cu care împreună, în cântări, pe ei îi laudăm.

Slavă...,

Pe Mucenicul Iustin, numit cu numele dreptății apărătorul și mărturisorul dreptei credințe, care cununa dreptății a primit și întru credință s-a săvârșit, să îl rugăm fierbinte nerătăciți să ne păzească.

Și acum..., **a Praznicului.**

Iar de va fi în post, a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Ceea ce ai purtat Lumina cea neapusă, pururea Fecioară, Care luminează pe cei ce stau întru întinericul necunoștinței, luminează-ne și pe noi păcătoșii, cu lumina Fiului tău.

LĂ LĂUDĂ

Se pun stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale Sfântului.

Iar de va fi în post, numai ale Sfântului pe 4, cântându-se prima stihiră de două ori.

Stihirile Mucenicului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

Ăstăzi pe fiii harului dumnezeiescul Iustin luminat ne-a adunat cu toții să laudăm

pe Hristos, raza Tatălui, pe Care aflându-L prea înțelept negoț, nesocotit-a lumeasca zbatere, vas cu adevărat al virtuților și al vederii dumnezeiești celei de gând, nouă arătându-se, și al virtuților.

Puțul surpat al dogmelor filosofești părăsind, și-nsetând, înțeleptule, ca un cerb ai alergat înspre apele harului; și de la chipuri la Cel închipuit cu chibzuință mintea mutându-ți-o, filosof cu adevărat ai fost, Mucenice, cele de acum înțelept schimbându-le cu cele ce vor fi.

Cuvântul veșnic al Tatălui adușmecat din fapte cu smerenia duhului pe de-a-ntregul te-a schimbat, de cuvânt iubitorule, și cu cârligul Crucii prinzându-te, pescar de oameni lumii te-a arătat; Căruia din belșug cu mreaja cuvântului I-ai și adus peștii cuvântători, o, filosofule.

Lumina harului Duhului ai strălucit tuturor și cuvântul cu sângele, Iustine, ți-ai întărit, Mucenice al Domnului, vremelnicia Legii evreilor și rătăcirea idolilor vădind; ci răsplata luându-ți-o și cununa veșnică de la Hristos, nu înceta, slăvitule, a mijloci pentru noi.

Slavă...,
Glasul al 8-lea.

Înțelepciunea lui Dumnezeu ipostatică, Hristos iubitorul de oameni, aflându-te vas de bună trebuință, în tine S-a sălășluit, fericite Iustin; și cu înțelegătoarele luminări, în toate zilele, desăvârșit luminându-te, oglindă curată a harului Său lumii te-a arătat; că acum Cuvântul, nu doar ca sămânță lucrează, ci tuturor deplin Se dă nemijlocit prin iubirea de Dumnezeu; astfel, dar, desfătându-te cu fericitele vederi dumnezeiești, sporit-ai darul, înmulțit-ai talantul și ai dobândit cununa mărturisirii; pentru aceasta, Sfinte Mucenice, ca unul ce stai înaintea lui Dumnezeu, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., **a Praznicului, iar, de va fi în post, a Născătoarei de Dumnezeu.**

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană. Ceea ce tuturor dăruiești curățire de greșeli, acum rugăciunile noastre

primindu-le, roagă-te să ne mântuim noi toți.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din canonul Praznicului, cântarea de rând, pe 4, și din canonul Sfântului, cântarea a 6-a, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a aceloră este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor satura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Primind chemare din cer, asemenea dumnezeiescului Pavel, și alergând călătoria cea dreaptă, foarte bine ai săvârșit nevointele muceniei, de Dumnezeu înțeleptite.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Trecut-ați noianul neviforât al chinurilor prin ocârmuire dumnezeiască, și ați ajuns către limanul cel lin al împărăției lui Hristos, Mucenicilor.

Slavă...

Ca niște stele nerătăcite luminând la întărirea cea cinstită a Bisericii, luminați toată lumea cu strălucirile patimilor.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Neispită de bărbat ai născut, Fecioară, și în veac petreci, Fecioară, arătând semnele

Dumnezeirii cele adevărate ale Fiului și Dumnezeului tău.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Înțelepciunea omenească având-o, pe Cea cerească ai primit-o, slăvite; și împotrivindu-te păgânilor, ca un viteaz, și Cuvântul Tatălui mărturisindu-L prin sânge, cetelor mucenicești te-ai alăturat, Iustine; cu care roagă-L pururi pe Hristos să-i mântuiască pe cei ce te laudă.

CONDACUL Mucenicului,

glasul al 2-lea:

Cu înțelepciunea dumnezeieștilor tale cuvinte, Iustine, toată Biserica lui Dumnezeu înfrumusețându-se, prin strălucirea vieții luminezi lumea. Iar pentru vărsarea sângelui primind cunună, și înaintea lui Hristos stând împreună cu îngerii, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

ALT CONDAC

glasul al 2-lea:

Pe adevăratul propovăduitor al cinstirii de Dumnezeu și alesul ritor al tainelor, pe Iustin, iubitorul de înțelepciune, cu

laude să-l cinstim; căci cu puterea înțelepciunii și a harului a vestit cuvântul credinței, tuturor mijlocind dumnezeiasca iertare.

ĂPOSTOLUL

Din Epistola către Romani (8, 28-39): „Fraților, știm că Dumnezeu toate le lucrează spre binele celor ce îl iubesc pe El...” *(caută la ziua de 2 septembrie).*

EVANGHELIA

De la Matei (10: 16-22): *Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Iată, Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi... (caută la 26 octombrie, Evanghelia de la Utrenie).*

CHINONICUL:

Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

